

HÉTFŐI NAPLÓ

Megjelenik minden hétfőn reggel. Előfizetési díj: egy évre 2500 K, félévre 1300 K, jegoszláviában: egy példány ára 3 dinár

POLITIKAI HETILAP

FELELŐS SZERKESZTŐ: DR. ELEK HUGÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VIII, Rókk Szilárd utca 3. szám
Telefon: József 8-96

Halló, halló...

Hovatovább gyilkos rettegéssel gondolunk már rá.

Szegény pesti polgár mélyről feltörő sóhajással ül le a készülék elé és veszi kezébe a kagylót. A központ nem jön. Hiába fujod, rázod, billegted: nem jön. És ha jön: tévesen kapcsol és ha jól kapcsol: mással beszél és ha már beszélhetnél: harmadikat, negyediket, isten tudja hányadikat kapcsolnak be, zagy zúgni kezd és pötyögni és muzsikálni és idő előtt szétkapcsolnak és kidöglük belőle az áram és te ott állsz és zsebkendővel törölgeted izzadó homlokodat és szidod szegény megboldogult Bell-t, idegeid remegnek és agyadba pattanásig tódul a vér.

Pénzedbe kerül, amnyi pénzedbe, amennyiből gyorsfutárt tarthatnál, kettőt is, amennyit agyonanyagotartott erszényed semmiképpen sem bír el, de fizeted, mert különben sorvad üzleted és elenyészik a jobb jövőbe vetett reménység is, amely a lelket tartja benned arra a napra, amikor nem lesz Devizaközpont és gazdasági megkötöttség, adhatasz és vehetsz és engedhetsz adni és venni, amikor engednek élni és lékezni.

Drága a telefon és persze, mint-hogy drága, folyton emelik. Itt nincs kapcsolási mizéria, itt nincs „mással beszél”, itt fizetned kell pontosan, gyorsan és sokat, különben kikapcsolnak és leszerelnek és elásnak és eltemetnek, hogy észre sem veszed. Emelik negyedről-negyedre és ha a jó Isten segít: legközelebb már napról-napra és eszerbe az emelésért nem kapsz pontos, jó, szolid hírszolgálat — amit a pénzért minden kiskereskedésben elválnál — hanem kapsz szép ígéretek, reményt keltő „majd”-okat.

Majd lesz automatikus kapcsolás, majd lesz beszélgetések száma szerint való fizetés, majd lesz budai központ, meg még egy pesti központ, majd lesz modern készülék, majd lesz nyugodt és békeséged és üzleted és jókedved. Majd,

És itt állunk szomorú szemű pesti polgárok és nézzük, várjuk, reméljük. Majd. De nem merünk egy hangos szót szólni, árut követelni a pénzkért és ígéretek beváltását a tisztekrért.

Jól van. Nem merjük. De a nagy urnak, az igazgatóságok legyen egy kis belátása. Ne csak ígéretek adjon, hanem telefóni is. Ennyit csak megérdemlünk.

Bombamerénylet a Club-kávéház ellen

Kézigránátot dobtak be a kávéház ablakán
Sebesülés nem történt — A régi merényletek tetteseit előállították a rendőrségen

— A Hétfői Napló tudósítójától. —

Szombatról vasárnapra virradó éjszaka újabb bombamerénylet történt a Lipót-köruton levő Club-kávéház ellen. A rendőrség tehát alig fejezte be a Kovács testvérek és társai ellen megindult vizsgálatot, máris újabb bombamerénylet foglalkoztatja a főkapitányság politikai osztályát. A merénylet jeleit akar lenni a Kovács testvérek letartóztatására, hogy hiába fogták el őket és hiába foglaltak le 67 kilogramm ekrazitot.

Mert még mindig vannak titkos társaságok, amelyeknek tagjai a lakásukon ekrazitot és más robbantó szereket rejtgetnek és ennek a demonstrálására hajították be vasárnap éjszaka a Club-kávéház ablakán egy kézigránátot.

A Club-kávéház ellen most már a harmadik esetben követtek el merényletet, amelynek részletei a következők:

Szombatról vasárnapra virradó éjszaka egy óra tájban, amikor már kevesen voltak a kávéházban, hatalmas csörömpöléssel bevágták az ablakot és azon keresztül egy kézigránát repült be a Club-kávéházba.

A kávéház Csáky ucai frontján a negyedik ablakon az uccáról bevágták a kézigránátot, amely a 2½ m. magas és 1 cm. vastag üveget bezúta.

A gránátot olyan erővel dobták, hogy hét méternyi távolságra repült be,

emberéletben azonban kárt nem okozott.

A detonáció pillanatában hatalmas csörömpöléssel hullottak alá az ablaküvegek és az irtoztató rojajra

az egész környék népe összecsődült. A kávéházi vendégek ijedten menekültek ki az uccára, mert azt hitték, hogy még újabb bombákat fognak behajítani és a tettesek meg akarják ismételni a pár év előtti gyilkosmerényletet.

A merényletről a kávéház telefonján akarták értesíteni a főkapitányságot,

azonban a kávéház két telefonja közül egy sem működött és az egyik telefon az előző napon romlott meg el.

Edig minden egyes esetben, amikor a kávéház ellen merénylet történt, a telefon mintegy adott jellel felmondta a szolgálatot és természetesen így történt ez tegnap is. A merénylet és a telefonhiba között tehát közvetlenül összefüggést kell keresni, amire a nyomozás most különös tekintettel fog kiterjeszkedni.

A kézigránátot nem közvetlenül az ablaküveg előtt hajították be, hanem a Csáky-utcai terrasz vasrácsozata mögött, hogy a bombavető minden akadály nélkül idejében tudjon elmenekülni. Ami sikerült is neki.

A főkapitány központi ügyeletét egy rendőrszobából értesítették a merényletről és éjjel 2 órakor rendőrbizottság jelent meg a Club-kávéházban. A kézigránát ott hevert a márványasztalok között a kávéház közepén, amire a bizottság meg nem érkezett, nem nyult hozzá senki.

A rendőrség emberei kihallgatták a kávéház személyzetét, azonban senki sem tudott pontos leírást adni a merényletről. A merénylet előtt

semmi gyanust nem vettek észre, és a detonáció idejében egyetlenegy embert sem láttak az utcán.

Mindenki csak a detonációt hallotta és az ablaküvegszörömpölést, tetteseket azonban nem láttott senki.

A rendőrség tehát minden pozitív adat és szemtanuk nélkül kezdte meg a nyomozást, az egyetlen kézigránát alapján. Vasárnap délelőtt a Club-kávéházban helyszíni szemlét tartottak Andrák Károly főkapitányhelyettes és Szrubian Dezső dr. rendőrkapitány. Velük volt a rendőrség bombaszakértője is, aki ma délelőtt megvizsgálta a kézigránátot. Megállapította

róla, hogy német típusú csőves kézigránát és dinamonnal volt töltve. Tehát hasonló volt ahhoz, amelyet Rassay képviselőnek és Az Est szerkesztőjének küldtek annak idején.

A kézigránát alkalmas volt arra, hogy embert öljenek vele és hogy, ennek dacára a merénylet nem sikerült úgy, amint azt a merénylők tervezték, ennek az volt az oka, hogy

a kézigránát zsinórja el volt rántva és a kilövő gyutacs nedves volt.

A kézigránátot a tüzetes megvizsgálása után ellették a többi talált bombák és robbanó tárgyak közé.

A rendőrség a kávéházat lezáratta és a nyomozás megkezdésével egyidejűleg a főkapitányságon erők permanenciát rendeltek el. Berendezték az összes detektíveket és a régebbi Club-kávéházi merényletekről készült nyomozati jegyzőkönyvek alapján indult meg a vizsgálat.

A délutáni órákban a főkapitányságra egyenként hozták be a Club-kávéházbeli merénylőket, akiket nyomban vallatásra fogtak. A rendőrség Ily László és tizenköt társ között keresi a vasárnapi bombamerénylet tetteseit, akik azonban most is állhatatosan tagadnak.

Egyelőre négy ember van ebben az ügyben a főkapitányságon. A nyomozásról a főkapitányság csak hétfőn tájékoztatja hivatalosan a nyilvánosságot.

A vasárnapi magánforgalom

barátosságos, de üzlettelen. A kétnapos tözsdeszünnet alatt lanyhaságfélé hajló irányzat a spekulációt óvatosságra készítette s így üzletkötés nem igen fordult elő. Taxációs árnyalások a következők: Kereskedelmi Bank 400.000, Földhitelbank 130.000, Magyar Hitel 158.000, Ingatlanbank 68-70.000, Olaszbank 16.500, Nagybatonyi 70.000, Alt. Köszén 830.000, Fegyver 435.000, Hofherr 77.000, Csáky 30.000, Rima 68.000, Izzó 180.000, Cukor 550.000, Gumi 70.000, Olaj 64.000, Finom borsgyár 17.500-19.000, Bűhm hordó 3800-4200, Ofa 190.000.

Ketten beszélnek

A parlament büféjéből

A fiatal kormányparti honatya sürgőz arcával üdvözlő a népszerű ellenzéki vezetőt, amikor a büffe egyik sarkában rákád:

— Hosszú hónapok óta — mondja — ma volt az első boldog napom.

— A lösdre, mit? — Nem mondom, az is hozzájárul. — Könyvű nektek, Bugyi Tóni osztogatta köztetek a Dorogi Gummit ötezerrel. Azért nem tudott semmi más kapni, mert az egypárti képviselők vétekig igénybe a méltóságos főtanácsos úr titkár majdnem az egész stóckját a Kereskedelmi Banknak.

— Istenem, mi az a száz-kétszáz Dorogi Gummi? Attól még nem volna ilyen jó kedvem.

— Hát persze, ez már hozzá vagyotte sokéva ahhoz, hogy egyik napról a másikra milliókat keresetek. Bugyi Tóni hozta a Dorogi Gummit, Dréhr Imre szállította a Lloyd Bankot és az Alhambra-ot, a Hűsban pedig MFTK és Interkommuni kezelték. A száz bankok egymást féltelték túl, hogy érdem szereszenek a keresetnyáj alapon első kormányparti képviselő uraknak, nekünk pedig, mint zsidó béréneknél felkapják az állunk.

— Azért se haragudj, lehet még bérelés is miniszter, vagy kormányparti képviselő. — Megnyugtattak, hogy az ilyen esetkészségek dennél már hidegnek hagynak. Egészen más oka van az én jókedvemnek.

— Vettél egy autót. Azon se csodálkodik. Ha így megy tovább, rövidesen az egész egypárti automobilon fog járni a parlamentbe.

— Istenem, az a pár millió, amibe ma egy autó kerül.

— De legalább ne lennétek olyan izáletelnek. Hoyos gróf riktó vöröszínű Mercedes-e és Kállay Tamás híreltenségrá Fiat-ja igazán megaladja az izáletelenség arany középpontját.

— Már megint általánosítás. A fontos az, hogy nem tudod kitalálni boldogságomnak az okát.

— Póhánacs tessztél?

— Látnom, úgynevezett látni, hát megmondom. A kereskedelmi miniszter személyesen intézkedett egy héttel ezelőtt, hogy javítsák ki telefonomat és ma reggel tényleg megjelent egy szerelő a lakásomnak a szoba kétszer már jelenkezett is a központ.

— Szent Isten, micsoda ötlek. Unnepülösen igéretet tessék arra, hogy ha ugyanezt ki tudod vinni az én számomra is Valkóndi, kötelezem magamat, hogy egy fétefő nem szólalak fel a Házbán.

— Azt hiszem, ez az ísület meg lehet könni. Valkó e tekintetben nem tessék küldömöt kormányparti és ellenzéki képviselők között. A miniszterek között Valkó a legnagyobb alárok. Úgy tudom, a napokban fogja ünnepeket a jubileumát annak, hogy azár képvélsőnek utalt ki telefónt. Azon a délkötélen is, amikor az én ügyemben intézkedett, tess pere alatt hat képvélsőnek utalt ki telefónt és vagy tíz képvélsőnek javították ki a telefónját. Közülük ellenzéki képvélsőnek is, még egy szocialdemokrata is kapott telefónt.

— Nahát, holnap én is szerencsét próbállok.

— Előre is szerencsét kívánok, egyben gratulálok is a tegnapi győzelmetekhez.

— Csak ne szerénykedj, nagyon jól tudod, mire gondolk, Huszár Károly és Kiss Menyhért párbájában mindkét harcolt fel alul maradt és tí győzelmet, akik azt állították, mindegy, jobboldalon, vagy baloldalon, vagy a középben ülnek-e a kurzus képvélsői, nyugodtan egy kap alá lehet vonni őket. Menyüst senki se vess komolyan, de abban bizony igaz van, hogy ha valaki a keresztény politika egyik exponense és egész életét a keresztény politika hirdetésével töltötte el, az ne álljon be egy zsidó bank elnöki állásába.

— Mit szavalasz itt a folyosón, eredsz be a terembe, ott mond el, ha van bátor-ságod és nem félsz attól, hogy saját barátaid ütnék apyon. Különben is csak nagyon kis különbség van között és Huszár Károly között. Huszár Károly elnöke az Amerikai Magyar Banknak, tess pedig elfogadod, hogy zsidó bankok részvényeket ajánldokozzának neked.

— Énvalom nem fogsz észrevenni. En nyugodt lelkiismerettel fogadhatom el

az ilyen figyelmet, mert én soha nem bánom a zsidó bankokat.

— Még az volna szép. Ezzel szemben azonban nyugodtan ülsz egy pártban Gombás Gyulával, Zatlinszky Endrével és Ekkhardt Tiborral.

— Elhárított nekem, hogy szivesebben ülnék egy pártban Weiss Kálleppel, vagy Ullmann Adóffal, de mit csináljak, Nádasdy Bondi mondott erről éppen az imént egy jó cícel. Egy ellenzéki képvélsőnek magyarázta, hogy az egységnek a népjóléti miniszter az oka, aki nem tette szabadba a lakásokat és nem engedélyezte a lakások szabad felmondását. Mi szabadszerzően felmondunk Gombás Gyulának és társainak, ők azonban nem vették tudomásul a felmondást. Itt csak kiálatolással eljárás segítene, a lakásokkal azonban nem bocsájt rendelkezésünkre e célból karhatalmat.

— Most jut eszembe, nem tudod, hogy

kics érletle nyilatkozatának azt a részét, hogy mint fajvédő hazárdulólmal vasorszók.

— Biztosan nem tudom, de azt beszéllek, hogy Nádosy Imre országos főkapitányra, aki gyakran szokott Batvány Lili bárónénél vacsorázni.

— Nem rossz.

— Sőt ellenkezőleg, Batvány Lili amellett, hogy nagyon szép és nagyon okos asszony, nagyon jó vacsorákat szokott adni. Ha nem tudnád egyébként, közlöm veled, hogy ha jó vacsoráról, vagy jó ebédéről van szó, a többi fajvédők sem intranszigensek Nádosy Imrével, Ekkhardt Tibor úr például, aki ma oly élesen nekírohant Vázsonyi Yimoshnak, nagyon gyakran szokott Krausz Símínél ebédelni.

— Éjha, és még jobb.

— Hát rossznak semmiesetre se mondható...

Elfogták három veszedelmes valutacsallót

A „Zugliger“ hiéndi

— A Hétfői Napló tudóstíjótól. —

Az utóbbi időben feltűnő módon elszaporodtak a valutacsallómosok, akik kereskedőktől és magánosoktól valutaszerezés ürügye alatt nagyobb összegeket csalnak ki előlegképpen. A pénz fölveszik és azután nem jelentkeznek. A károsultak pedig nem merik őket följelenteni és így a csalók tovább folytatják üzleiket.

A károsultak az utóbbi esetben is csak ritkán mernek följelentést tenni. Singer Adolf kereskedő Salgótarjánból Budapestre utazott. A vonaton megismerkedett három emberrel, akik ajánlkoztak arra, hogy Singernek ötven ezer cseh koronát szereznek Budapesten.

Amikor Budapestre értek, Singer a három embernek átadott ötmillió koronát előleg címen és megállapodtak abban, hogy egy körüli kávéházban találkoznak, ahol Singernek átadják az ötven ezer szokott. Singer örökig várt hiába, gyanus

volt a dolog és ezért a főkapitányságra sietett, ahol följelentést tett.

A detektívek nyomán csupa véletlenségből akadtak rá a kereskedő csalóira. Két detektív a Városligetben három emberrel lett figyelmes, akik nagyobb összegű pénzen osztozkodtak. Igazolásra szállították fel őket és minthogy nem tudták magukat kellőképpen igazolni, előállították őket a főkapitányságra.

Ott rövid vallatás után beismerték, hogy a náluk levő ötmillió koronát Singertől esalták ki. A rendőrségen megállapították a nevüket is: Schuller József lökereskedő, Schintein Lajos és Zöldhegyi Dezső foglalkozás nélküli egyének személyében.

Schullerről megállapították azt is, hogy többszörszön büntetést rovtomultu szokásos vásári talvaj, aki vidéke is számos osalást követett el. Mindhármukat letartóztatták.

„A magyar kérdéssel szemben jóindulat tapasztalható“

MÓSER ERNŐ nemzetgyűlési képviselő, a külügyi bizottság elnöke a népszövetségi ligák tárgyalásairól

A népszövetségi ligák bécsi tárgyalásairól, amelyek a múlt héten zajlottak le és az egész világ közvéleményét élénken érdekelték, Móser Ernő nemzetgyűlési képviselő, a külügyi bizottság elnöke a Hétfői Napló munkatársának mondani:

— A népszövetségi ligák Bécsben, a Hofburg veres termében tartotta meg idei kongresszusát Adelswager báró elnöke alatt. A delegáció tagjai Apponyi gróffal az élükön a különböző bizottságokban több fontos határozati javaslatot terjesztettek elő, amelyet egy a bizottságok, mint a plénum nagy érdeklődéssel fogadott. Apponyi Albert gróf a propaganda ügyek tárgyalásánál egy rendkívüli fontosságnú módosító javaslatot nyújtott be, amelynek indokolásánál kifejtette, hogy nem fogadhatja el azt a rendelkezést, amely szerint a tankönyvek a békeszerződésekről ítéletet mondhasznak, mert a bizottságnak illyirányú mikődése az egész magyar közvélemény részéről komoly ellentétlása állkőne. Csak azt teheti magáévá, hogy minden ország egyesülete saját hazájában tegyen meg mindent a háborús propagandának az iradalomból és a tankönyvekből való kiközösítésére. Ennek többre a maga részéről nincs módjában felruházni a bizottságot. Pro és kontra fel-

megbízott esatlokozott Apponyi Albert gróf módosításához. Hozzájárult a nagygyűlés a magyar pénzügyi helyzet szándásról szóló javaslat sürgösségének a kimondásához is, amely szerint Magyarország pénzügyi helyzete kétségbeesztő és szükséges, hogy nemzetközi szervek teljes figyelemmel kísérjék az ország pénzügyi szándását.

— Nagy figyelemmel fogadta a nagygyűlés Lukács Györgynek a kisebbb fogalmáról szóló fejtegetéseit, különösen azt a részt, amely a loyaltással foglalkozott. Itt a szónok azt fejtegette, hogy a loyaltás fogalma alatt semmikép sem értendő, hogy a kisebbb ségek jogokat és érdekeiket megtagadják és nem lehet a loyaltás megsértésének tekinteni, ha a kisebbb ségek jogait védelmet nemzetközi fórumok előtt keresik.

— Ami a tárgyalások menetét illet, objektív szemmel figyelve, megállapíthatjuk hogy a kongresszuson résztvevő államok képviselőinek legnagyobb része a magyar ügyet jóindulatul karolta fel. Bár a kongresszusnak jellege tisztán akadmiikus, ez a megnyilatkozás figyelemreméltó. Különösen megfigyelendő az a tény, hogy a közvetlenül nem érdekelt államoknál a magyar kérdéssel szemben bizonyos jóindulat tapasztalható.

Fayer Sándor

A héten az övé volt a legjobb ellenzéki ríposzt-vágás, amikor lezavarták és azt mondták neki, hogy a lezavazás miatt nem tud aludni. — Vannak — felelte Fayer Sándor — akik ilyen dolgok miatt nem tudnak aludni és vannak, akik akkor nem tudnak aludni, ha nincs huszonöt kiló ekrazot az ágyuk alatt.

Biz ez van így néhanapján mifelénk és az egész ekrazitos visszavágásban az lepte meg az embert, hogy éppen Fayer Sándortól, ettől a szelíd, kékszemű, monoklis városatyától származik, akire mikor ránézünk, mindig azon csodálkozom: mit keres az ellenzéken? Olyan született kormánygátló és igen jól beillített volna valaha Bárczy István mögé tapolónak. Megkésztett azonban némiképpen és bármilyen ameluk-temperamentum is, arra még sem volna kapható, — már felekezeti viszonyainál fogva sem, — hogy Sipőcz Jenőnek legyen a klakója.

Fayer Sándor egyébként nagyon gazdag ember. Van kendergyára, földbirtoka, automobilja, pazar, főúri lakása és papirosa bizony annyit, hogy Dunát lehetne vele rekeszteni. Meg kell csóválni az embernek a fejét, ha arra gondol, hogy ennek az embernek, aki élhetne, mint hal a vízben, nincs nagyobb ambíciója, mint hogy tanácsokat adjon Wolf Károlynak, vagy hogy órákig tartó beszédben bizonyítsa, hogy amit Wolfék csinálnak, az rosszul nagyon megcsinálva. De vajjon nem üres szalmacséplés-e ez, amikor mindenki igen jól tudja, hogy Wolfék mindent rosszul csinálnak? Hát ilyen fölösleges energiapazarlást visz véghez ez a tipikus lipótvárosi városatyá.

De van még egy nagy szenvedélye: a pártalapítás. Vannak-e ilyenkor ambíciói, azt nem tudom, de hajlandó lenne minden felőrában új pártot alakítani. Aki még emlékszik az 1878-as krachot megelőző időkre, annak ismernie kell a Makler-bankok szapora fajtáját is. Legalább ilyen sűrűn tenyésztek azok a pártok is, amelyeket Fayer Sándor gründolt, néha nem minden siker nélkül. Legutóbb a gazdaságpolitikai párt megalapításával is mandátumot nem szerzett ugyan sem magának, sem Gratz Gyulának; de legalább sikerült Vázsonyi Vilmost úgy maga ellen haragítani, hogy ember legyen az, aki megbékélteti. De megmaradt a nagy akcióból, amely hatalmas lendületű plakátokban élte ki magát, egy városi párt és megmaradt Heltai Béla, Horváth IV. Károly és Bársányi Elemér, a kegyelmes patikárius.

Uj Mikszáth kell ahhoz, aki megírja majd egyszer, hogyan alakul egy új párt. A régi Mikszáth csak arról írt mindig, mint születnek a magyar mandátumok. A párt születésére vonatkozólag Fayer Sándornak kell majd adatokat szolgáltatnia. Ha talán országos párt nem lesz a viharos agitációból, a plakát-erdőből: ám lesz belőle városi párt és ha Bethlen István mellett nem küzdhet Fayer Sándor, az ellenzéki vezér, akkor tud ő Wolfinak is ellezükre lenni, de olyan, hogy a keresztény-párton minél többet kívánna ebből a fajtából.

Megélénkült az indemnítási vita

Az egységes párt is állít fel szónokokat — Rassay szerdán mondja el a beszédét — Még e héten megéjtik az alelnök-választást

Az egységes párt elnöki bizottsága hétfőn, július 2-án este értekezletet tart, amelynek legfőbb tárgya az ügyvezető-alelnöki állás kérdésének végleges rendezése. Mivel ennek a tisztségnek betöltése a miniszterelnök diszkrétionális joga, természetesen, hogy az 6 jelöltje leg az ügyvezető-alelnöki székbe kerüljen. Az egész kérdés már csak pusztán formális, mert elintézték ténynek tekintik, hogy Bethlen István gróf Almásy Lászlót, a képviselőház alelnökéül fogja az ügyvezető-alelnökségre ajánlani, akit a legutóbbi ülésen már ugyanis a párt alelnökévé választottak. Ezzel a ténnyel természetesen véle jár az is, hogy Almásy Lászlónak a nemzetgyűlés alelnökségéről le kell mondania, ami még e héten meg fog történni. Hejlyébe az egységes párt Pesthy Pált akarja megválasztani a magas közjogi méltóságra.

Az indemnítási vita értesülésünk szerint jövő héten szélesebb mederben fog folyni, mivel egyrészt az egységes párt gigadabát elemei is felszólalnak, másrészt az ellenzék súlyos politikusi Készen is többen sorra kerülnek.

Ugy szerdára várható Rassay Károly beszéde is.

Értesülésünk szerint Rassay Károly foglalkozni kíván a belpolitikai problémákon kívül a kormány külpolitikájával is, ami annyit jelent, hogy súlyos kritika tárgyává teszi a folytonosan hamisodó kudarchokat, amelyek a külügyi kormány tehetetlensége révén az országot érték. Az egységes párti fel-

szólalások csak rövidke lesznek és szó van arról, hogy a mult indemnítási vitán bevált harmincepes rendszert most is életbe léptetik és egy-egy szónok csak szigorúan határolt szakkérdést fog fejtegetni.

Egyébként az ellenzék balszárnya, a szociáldemokrata párt is erősen készül a harcra, amelynek alapötését már Peidl Gyula múlt heti felszólalása megadta. Beavatottak szerint a feszült hangulat a háromnapi szünet alatt nemcsak hogy nem enyhült, hanem ellenkezőleg, még fokozódott is, aminek oka abban keresendő, hogy a Kovács-testvérek ügyéből kifolyólag napvilágra jutott

vallomások bő talajt nyújtának a kormányzat támadására.

NAGY EMIL TISZAVÁRKONYON

A Magyar Távirati Iroda jelenti: Nagy Emil dr. igazságügyminiszter ma délután 2 órakor Tiszavárkonyra érkezett. A miniszter kíséretében vannak: Almásy László a nemzetgyűlés elnöke, Erődi Harrach Béla, Erődi Harrach Tihámér, Plathly György, Görgey István, Illés József képviselők és Gál László, a miniszter titkára. Az igazságügyminiszter a délután folyamán a képviselőkkel együtt részt vett a község polgárságának aratóünnepén, majd a községnek határos Berente tanyára ment.

Határzár és ostromállapot

Drákói rendszabályok Duisburggal és Hambornnal szemben. — A brüsszeli német követséget védelem alá kellelt helyezni.

Berlin, július 1.

(Wolff). Az eddigi jelentések szerint nincs ok arra a feltevésre, hogy a druisburgi robbanást német részről idézték elő. A Havas-ügynökség jelentése is azt mondja, hogy a szerencsétlenség vagy bombabarobbanás, vagy pedig a vonat egyik gáztartályának robbanása folytán keletkezett. A teljesen tisztázatlan tényállás dacára a belga parancsnok drákói rendszabályokat léptetett életbe Duisburg és Hamborn lakosságával szemben. A robbanásról a Ruhr-vidékről a következő részleteket jelentik: Szombaton reggel 1/2 óra tájban Hoehfeld környékén erős robbanást hallottak, amely megrázta a házakat. A robbanás oka még ismeretlen. Ugy hírlik, hogy egy Duisburgból induló vonat erősen megsérült, több kocsi és a vágány egy része elpusztult, a hidpálya sértetlen maradt.

Brüsszel, július 1.

(Havas). A druisburgi merénnyel kapcsolatban minisztertanács lesz, amely dönteni fog a szükséges rendszabályok felől.

Brüsszel, július 1.

(Havas). A német követséget, mint a lapok jelentik védelem alá helyezték, mert a druisburgi merénnyel miatt tiltóhatárok tartanak.

Köblenz, július 1.

(Havas). Az eddigi büntetőrendszabályokon kívül a szövetséges bizottság elhatározta, hogy július 2-ától kezdődően a megszállott terület és Németország többi része között határzár léptet életbe. A bizottság azt tervezi, hogy ki fogja hirdetni az ostromállapotot.

Súlyos villamosszerencsétlenség a Kén-utcában

V dunaharaszti helyiérdektől teljes sebességgel beleszaladt egy tehervonatba. — A kocsivezető életveszélyes, több utas könnyebb sérülést szenvedett

— A Hétfői Napló tudósítójától. —

pesti helyiérdektől Vasutak vonalon súlyos vasúti baleset történt, melynek következtében a több könnyebb sebesült áldozata van.

A Dunaharasztról 7 óra 30 perocos elindult 3 kocsi szerelvényből álló vicinális vasut teljes sebességgel robogott a budapesti állomás felé. A Kén-utcánál egy Ráckeve felől utnak indított tehervonat vesztegett, melynek utolsó kocsiján, az eddigi megállapítások szerint, a jelzőlámpák nem voltak kiülvítve. A tilost jelző semaforok, eddig még ki nem derített okokból, nem működtek és így a teljes sebességgel robogó dunaharaszti vicinális beleszaladt a tehervonat utolsó kocsiába.

A vicinális motoroskocsiját az összekötőszék teljesen szétrombolta és Menckoch Illás 38 éves kocsivezetőt kivágta a melléte felő sinpárra. A szerencsétlen kocsivezetőt élettelen állapotban szedte fel, a nagy detonációra odasereglett közönség. Mindkét halántékát összezúzta, az előhívt mentők az életveszélyesen megsebesült Menckochot a Rókus-kórházba szállították.

A vicinálison szerencsére igen csekély számú utas volt a motoros kocsiiban senki semült. Egy utas enyusabban, több könnyű sérüléssel menekült a katasztrófából. A rendőrség ez ügyben megindította a vizsgálatot.

BÉRAUTÓK

ÉJEL-NAPPAL
BENZIN-OLAJ-PUÉMATIK
SZERSZAMOK

KIRALY AUTOMOBIL RT

Telefonok: József 124-01, 124-02 és 124-03 éjelnappal, Teréz 157-00 és Teréz 106-08 nappal

A tihanyi rektor

irta:

SOMLAY KAROLY

A csintalanságok tervezgetésében és végrehajtásában nagy mester volt a pápai kollégium egyik reparagója, a golyóba Matyó diák, akit a lencsén, közösen és babon telelőnyaraló szepreményű ifjúság Szilvanidesz néven tett halhatatlanná a hagyományokban.

A pápai Tökertekben, a Kishegyen és az Öreghegyen sok szilva termett annak idején. Matyó pedig igen szerette a magjával, hamvas szilvákat és titokban bizony kivette a vátot a bő termésekből, hogy legyen a búzalisztból süttöt cipócák mellé, a szatyji mellé egy kis giardi-netto is. Ezért kapta aztán a hellén hangzású Szilvanidesz nevet.

Mikor hét keszerves esztendő után telezodte fejét a preparandian tudományokkal, a tihanyi eklézsia meghívta rektorának.

Nem volt ugyan valami fényos állomás ez a balatonai felsziget lejtőjén lapuló kis eklézsia; de Szilvanidesz mégis azonnal a reményvel indult a Nimfa zengő bércei felé, hogy ott is lesz majd szilva. Hónal kapta hát ládikáját és nekiindult az országutnak, hogy meg se álljon, míg meg nem pillantja a legendás apátásg kéttörnyű szentgyúházát és a bérceket, ahol egykor a szerelmes postá káramait eklézsia Tihanyának riadó lánya. Az eklézsia vénei örömmel látták a jó-fakadassu rektorot. Tüstént be is szállásolták a nádaszuppos iskolába és alig vár- ták, hogy a templomban meghallják a szavazatját.

Ami az énekletet illeti, nem is volt forrátkosság; mert Isten különös kegyel-

méből olyan kiadóstorku legénynek mutatkozott Szilvanidesz, aki még a bölömbikával is kiálta volna a versenyt. Hanom más egyében jelentkezett a fogya-tékösség.

Abban az időben tudnillik az volt ott a szokás, hogy ház-sor szerint élemeztek a hívek az égbekialtót, vagyis a rektorát. A tihanyi menyecskék hát azt gondolták, hogy ez a fiatal legényke megözi még a bikkfadestkát is. Mivel pedig a Balatonban nagy bősége vagon a garda nevi szálkás halnak; naponként csak gardát küldözgettek néki ebedre, vacsorára.

— Miképen vagyon megelőgedve tiszteletes rektor urunk az asszonyok főzéveit? — kérdezte tőle egyik reggelen Katlan Tádé kúrator.

— Kolbászból, pecsenyéből és turosz gancéból nem láttam én eddig csak kismekkorát sem... Hej, a keszerves keserűjét, csak garda és garda, — sóhajtott Szilvanidesz rektor.

— A gardát is eleségnek teremtette a mindenek bílcis Alkotója. — Ugyazintén a töltelékes káposztát is. Szintazonképen a turosz bélest is ember-séges emberek számára adja a főséges Teremtő, — dörmögte a rektor, aztán be- ment a templomba orgonálni és kántálni.

— Az énekekben ugyan nem sok gyönyörűséget lelte a grülekezet; mert a rektor egyszer olyan magasan kezdte a diosfeketét, hogy a hívek színta az orruk hegyével ágaskodtak utána; máskor meg olyan mélyen intonált, hogy az állunkkal simogatták a mellüket, ha zengedezni akartak.

Egképen azonban azt nem értették az istenfélő férfiak és jámbor asszonyok, hogy miért kántálja a rektor mindennap a nyolcvanadik ének negyedik versét, amely eképen hangzik:

Uram kérlek, nékem add tudományra, Nyavalyás voltom eddig Keressem, Hogy óhajtott szabadulásumra Segédelmet által törekedhessem.

Katlan Tádé kúrator, Lócsláb, Kurta, Kupa és Pizse presbiter uraimék hát előbb összenéztek, aztán összedugván bizonyos tudománytörkéjüket, elhatározták, hogy megintik a rektorot.

Az istentisztelet után a kúrator a templom előtt megszólította ökiygelmét.

— Ugyan tiszteletes rektor urunk, nem tudna már egyebet is tudolni, mint napról-napra csak a nyolcvanadik éneket? És miért akar kigyelmeld a mi szent ekléziánkban szabadulni? — kérdezte a házsemző Tádé.

Szilvanidesz rektor felhuzván bizonyos szemöldökét, szikrázó szemének haragos tüzevel végignézte bagosüvegves aljáróját, aztán szabaddjára ereszté haragjának villámait.

— Hogy innét szabadulni akarok?... Hogy napról-napra mindig egy és ugyanazon éneket énekelek?... Gondolják el kendtek, hogy három hét óta dében és este csak gardát eszem, az eb-adtal — dörmögte a rektor és szegbe vatta szűk fűtykékét sokat ingerően suhogtatta a szürke ködökben.

A kúrator megtapasztalván a hajok kutforrását, tüstént hírlt adott mindeneket az érdemes gyülekezetnek. A tanácskozásonk aztán lett is fogantatva. Másnap épen vasárnapra virradt a tihanyi eklézsia. A kúrator tehát ünnepélyesen meghívta ebedre a rektorát, aki olyan mohón nézte a terített asztalt, mint éhes egér a lyukához gördülő moraszt.

Kúratoron asszonyon, a kövér Erzsé néne tálat is olyan eledelt a szöttes abroszra, amilyent csak a király eszik névünnepeén Budavarában. Egy felakós mázoz táiban töltött káposzta párállott,

kőrülrakva kolbászarabakkal, prémezve dagadóval és füstölt malacórájával. És ott állott mellette a haticécses szepri csutorna is, színtiltig csopalkival.

A rektor nem kellett biztanni. Tálhoz telepedett, felkapott egy facér fakanalet és a csizmaszárból előhuzván a csillagos nyelű bicakot és egyet harapván, kettőt nyelvében, eszárdást táncolt az ádámcsutakja, miközben a tál tisztességére olyan emberül munkát köze, hogy a szinóros atfílát nyakig kellett kigombolnia. Ugy érezte magát, mint a hízó ártány, mikor a hátát kaprgálják.

A következő reggel aztán beharangozott, fölment a kórusra és a hívek általános megkönyebbülésére a kilencvenkettődik éneket énekelte, amely ekképen hangzik:

Lelkem álmétkodva örvend,
Ha a dolgok változása,
Egyemből való folyása,
Szemembe tünik...

A kúrator, aki az első padokban ülőgélte a feleségével, oldalon bökte könyökével a hitót.

— Hallod-e ezt Erzsé? Meghasznált bezzeg a rektoromnak a töltöttkáposzta, — szegta halkán a házsemző Tádé.

— A csopaki sem tett benne kárt, — felelte lesütött szempillákkal az istenfélő asszony.

Szilvanidesz ur ezek után megbékült az állapotokkal. Nem panaszkodott többé a tihanyi menyecskékre. A holdfényes tavasz estéken inkább ki-kiült a tisztés ormokra, ahol a regék királyilyánya egykor aranygyapjas kecskéket legeltetett és édes merengéssel gondolt vissza a pápai Emelkákra, Melániákra és a bimbóajku Lenkákra.

Elegánsabb, szolidabb butorozott szobák, nyári lakások férjiaknak, hölgyeknek, házaspároknak, egy és két szobakonyhás al-bérletek minden kerületben kaphatók!

Két óra alatt lakáshoz juttatjuk

ha felkerest előkelő bevérost iródnakat. — Szobáját díttalanul kiadjuk, ha személyesen, telefonon vagy postán bejelent. — Vízgyázzon a pontos címre

Astoria Lakásiroda, Budapest IV, Kossuth Lajos u. 14. Telefon: 82-74

Méhely Kálmánról a politikusról...

Írta: HEGYMEGI KISS PÁL, ny. Államtitkár, nemzetgyűlési képviselő

Több mint egy hete, hogy a közgazdasági egyetem eltemette tudós tanárát, Méhely Kálmánt, a mai rendszer egyik legexponense, Teleký Pál gróf tanár-társára bűcsúztatta. A sajtó részvételt, de szűkre szavakkal emlékezett meg róla. Szűlel mélyegesen gyászok, barátai a sírba vitt nagy értéket készítenek sajnálják...

Szabadon nekem Méhely Kálmánról, a politikusról emlékeznem!... Hiszen nagyon jól tudom: mikor ezt cselekszem, az igaz ember egyéniségét méltatom, kinél nevesebb jellemet az újabb időkben keveset állunk.

Az ő politikai barátai és tisztelői sorába tartoztam. A politikával foglalkozók közül talán Nagy Ferenc és Horrer Ferenc állottak oly közel lelki rokonsághoz, mint én. Az emlétek velem egykorúak, én nálánál fiatalabb és így talán engem gyakori érintkezéseink során, mint tanítványát is kezelő s fozteleből öntötte ki előttem lelkét.

Méhely Kálmán idealista politikus volt. A haladás híve minden téren. Tisztelője az igazi nagyságnak, megbecsülte Tisza István emlékét, kit egykoron követett. Szerette a munkásokat, nagy jelentőségnek tartotta a polgári és munkástársadalmi megbékülést, erre törekedett. Tehát nem tudott bele illeszkedni a mai időkbe... Különsős enkedékenységben, egymás megbecsülésében kereste a megoldást. Ebből a szempontból annyira feyelemzett és elővigyázatos volt, hogy a munkásság neheztelést elkerülendő nem vállalta a postvidéki polgári ellen-széki listán az elnökséget. Ki is maradt az új parlamentből, minden komolyan gondolkodó ellenzéki politikus őszinte sajnálattal.

Azok közé a parlamenti emberek közé tartozott, kik komolyi készültséggel a legaprób részleteknek alapos átgondolásával léptek ki a porondra. Mint volt minden demagógiától, szerény fellépésével a belső némes meggyőződés, az alapos hozzáértés sugározta át. Első beszéde alkalmával őszintén és férfisan tett vallomást elveiről, nem töbröttél vele, hogy tapsot, vagy ellenzést váltó ki, — az a jó, hogy lelkiismeretével tisztában legyen. A parlamentet az érvelés, de némes fellépés elbűvölte a kevésbé bevontak a számtalóv politikuskor sorába.

Mint szónokának orszaguma, fellépése hagyott maga után kívánni valót, nem volt cionmág, vagy élesen boncoló szónok. Tanár volt a parlamentben is, — pótolta a hiányokat, — és hatott, mert mindenki érezte, hogy a némes idealizmus hatja át szavait.

Szerény és puritán jellemű, igazi férfi volt Méhely Kálmán. Soha sem toltta magát előre, nem irigylette más sikereit. Mindig az elvek győzelme a nem egyéni sikerek elérésé volt célja. Egyáltalában nem követelte meg magának az őt megillető helyet. Egyezési közkatonaként dolgozott, írtózt az ünnepeltetéstől, a tőmlénzésétől. A borgúzs vasoroknál nem szeretett beszélni. De ott, ahol az úgnek szolgálatot tehetett, évrvesen vonult egy sorokba, magánbeszélgetésre, fáire, szálakörű tudással hozta föl az érveket, melyek szebek voltak, minden dikciónál... Ha finnepi szereplésről volt szó, kabátja szárnyánál fogva sem lehetett előlrángatni, de amikor egy kérdérről komoly tanulmányt kellett készíteni, parancsokölög követelte magának a munkát. Hiszen Osztiér Jenő képviselőtársam említtette, hogy mikor a dékánasághban sorosra lett, tanártársai aggódtak, vajjon betegséget nem teszi-e súlyosabbá a dékáni tiszt ellátása? Teleký Pál hozta ezt szóba, Méhely némes ün-érrtellet és lelkesedéssel vállalta a munkát. Pedig akkor már nagyon beteg volt...

Ellenfeleit becsülte, a személyeskedéstől távol állott, másnak gyöngélt nem kutatta. Teleký, Kállayt, Osztiért értékelte, a sarlatánoktól idegenkedett. Mint barát, mint elvárhat maga a jó-ság és szeretet, de amellett őszinte kritikus volt. Mikor először tartottam egy vasorán politikai beszédet, fáire hívott, meloen üdvözölt, de a maga szerény jó-ságos modorával rögtön előndta kifogás-tát is. És én éreztem, hogy a figyelmeztetés üzenet, jó szívhöz fakadt.

Fegyelmesség volt. Késő őszel, fél évi képviselőszegémet ment neki a dorogi vá-lasztásnak. Nyeréséfallalban őt támogatók kimenőv, láttam, mint rendezked-tett a neki nem való körök útjában. Már súlyos beteges, szó nélkül vállalta, midőn az új választások alkalmával ismeretlen helyre, Szolokra küldötték, hol a jó Bozóký Árpád szegített neki.

Allig vonszolta magát, de végig barcolta a választási küzdelmet. El kellett bulnia, pedig szeretett a parlamentben lenni. Egy zokszót sem hallottunk tőle. Önfeladózó volt a tőrhedetlen hit a progresszív irányzat diadalában. Együtt intéztük a választási harcot. Láttuk a to-lakodó jelölteket, mig tikos szavazardó-vást szó. Mikor a falvakban a nyíltvá-rozást bedűlították, jeges szél csapta meg az ellenzék harcokúságát. Mindenki a bekövetkezendő választási nehezségokról beszélt, alig kaptunk pár elszánt embert. Már akkor beteg volt, a halálnak szánva. Azért csaknem minden délelőtt a lakásán dolgoztunk. Számítgatózt, ér-

tékelté a jelölteket erejét. Amint megje-lentek egyenként az ellenfél különböző választási manőverei, esett a biztos ki-látású jelölteket száma 86, 64, 31, 22 és így tovább engedett. A demokratikus Magyarország jövőjében velett hitét azonban egy pillanatra sem adta fel... Nemes jellem volt, kevés mai politi-kusban találhatunk annyi erkölcsi ér-téket, mint amennyi őbenne volt. A vilá-gól legnagobb szónoka John Bright mondotta Copenhól, azt amit mi társal-Méhely halála alkalmával szintén érez-tünk: „Nagyon kevéssé tudtam, mennyire becsültam őt, mig el nem vesztettem.“

— Direktor ur... — köszönök be — tessék némi ut az órá, a jövő elsőjög kérek rá... Hétven ezer korona előjeget. A direktor szintén jó ember. — Fiam, kár ezt elzalogosítani, többet ér ez az óra magának és aztán tudhatja, hogy előjeget — óra nélkül sem adok senkinek. A direktor urra udvariasan kell moso-lyogni. Megtőrtélek. Ezekután lemondtam arról, hogy ér-tékpapirt vegyek. Egyszerűbb ruhával is megelégszem. Az Árverési Csarnokra, Nemzeti va-gyonmentő vásárra, stb. gondolkol. Csak-nem hat óra óta szalagdíjak, de az óráma, egy aranyórám nem tudok még ötven ezer korona fölött sem szerezni. A vagyonmentő éppen árverezés van. Azt mondják, az utolsó. A közpészta-ly már minden értékes holmiját eladta, alig akad mostanában ingóság. Itt, a Kinnisi utcai központi zálogház-ban végre sikerült az óráma kölcsönt kapnom. Nyolcezer koronát adták!

Zálogházzal — zálogházra...

Megszűntek a zálogházi közelettek — Egy arany-óra: 6000 korona — Lehetetlen kölcsönt felvenni

Tíz évvel ezelőt, épen Péter és Pál napján mutatkoztunk be egymásnak: a zálogház meg én. Odalent történt, Brassó-ban, pénz kellett az érettségi bankrete, titokban elvittem hát az anyám arany-óráját. Emlékszem, husz koronát kaptam érte. Apától pedig huzsonötöt! Aztán elfeledtem. És most tíz év múlva ismét összejöftünk. A zálogházzal az emberek nem beszélnek. Bűstellik, valamilyen kellemetlen érzés fut át rajtuk, találva érzik magukat s ha a becső Kis ablaka előtt ismerősök találkoznak, néhány fokkal már leromlik egymás előtt a tekintélyük. — Hát már te is? — mondja az elfordított tekintet. Az iróasztal valamelyik fiókjában megtaláltam az órámat. Háromfeles és azért nem hozdattam mostanáig, mert arany, annak pedig értéke van. Azt mondta az ékszerész: 180.000 ko-rona. Mint aranyóra az iróasztalban: holt vagyom. Eladni nem érdemes. De zálogba tenni: pénzt jelent. És azt forgatni lehet. Ha Ganzot nem is, de Lloyd vagy Lichtsziget lehet zaja venni. Hirtelen mozdult és az óra már nincs a fiókban. Felhuztam és szobredugtam. Nyolc órát mutatott. — Na, szegény óra... Ilyenkor est monda mindenki. A legközelebbi zálogházi kőrvetítő a nagykőrűt és Rákóczi-ut keresztesésénél van. Azaz volt. Mert már elűnt, szép lassan elszűrkült, elcsenevesedett és félreállt a nagy füzetek sorából. A z órárt visszatarttam a zsebeim. Majd a Wesselyányi-utacában — gondoltam. Kilenc órára rákadtam — a helyére. Ez is elszenderült, elorvadt, kitégett a lázas, sebesiramu, nagybőreju élet terhe alatt. A ház előtt gázlámpa. Neki lehet dűlni. Több követtőre nem emlékszem. A sarkon piros folt tűnik fel. Lomhán közeleg, morozos és bílány, az emberek kitérnek előle, de ő, a pesti hordár, nem lép senkire.

ren rátaláltam egy zálogházra. Szűrke épület, lehetne ovoda is, esetleg cseod-elhelyező intézet. Asszony camog az ajtó felé. A ru-hája tiltakozik a divat ellen. Fehér le-pedős batyut cipel, látszik, agyéműi van benne.

Ez már a nyomor felkiáltó jele. Az utolsó pármát most veszi el valahol egy párta család. Két párnáért, két paplárért és két le-pedőért kapott összesen száznegyven ko-ronát! Kétszer, háromszor elszámoltam az ajtó előtt, aztán lopva körűntétem. Az utcs-űres volt. Gyorsan besurrantam. Ezt az érzést so lehet megszokni. A lognotúrussabb zálogházzáró is szétkélt mielőtt belépné, hogy nem látja-e meg valamelyik ismerőst? Bent a teremben már sorban álltak az elzalogosítani akarók. Papirokba csoma-golva a kezükben szorongatták drágasá-gaikat. Felhősen, hallgatva állottak, csu-pa szomorú ember, mint fjordok szélén a pingvinok. Elműlik öt-tíz perc, a sor előmozog. Akik az élen vannak, már pénzt kapnak. Senkisen örül, a pénz kevés, még szomo-rukkak tőle. Most én állok az ablak előtt. Arany óra lánccal — mondom. A becsüs unalmasan pèzi: — Látom kérem — fölött és áit. Szorongó érzés. A hátsó fedeleket kés-sel is nehéz felnyitani, ő a körmével pat-tantja ki.

A Kálmán-éren megnőztem, mit vehet rajta. Az aranyóra kölcsöne éppen egy alsó nadrágot ér! Szabó Béla

Ne fektesse minden pénzt értékpapírba... házat vagy telket... Békési Rt.

THUROGYZ nyug. adóktvívfelügyelő magán-tudató (rodái) bizalmas természetű ügyekben nyomoz, megjelöl, informál. Rákóczi út 17. Tel.: B. Telefon: József 63-73.

Jardin de Paris Hermina- és Erzsébet királyné-út sarkán... Ragyogó júliusi műsor! Bohózatok, Magánaszámok, Táncatrakciók, Kezdetre 9 órakor.

Fehérbútorok, konyha, előszoba, hálszoba, csakis elsőrendűek, sezlonok, matrakok alkalmi árakon. Freiler asztalosmester, VIII. Erdőlyi uca 1. szán. Telefon: József 23-74

Menjünk az Angol Parkba!

Még mindig változatlan olcsó árban kaphatók cipőárúim és pedig 7000 koronáért kiváló minőségű francia tenisz ruhát... Schüfer cég, Dózsa tér 4-6. Telefon: 5-71.

Intek. — Bátorán, hol van itt zálogház? — Megdől. Az uca lassúvéré előkelősége-vel fordul felem: — Van valami elvinni való? — Az óra megcsillan. Lassan két kar-nyal felele. — Majd magam viszem el — felelem. A válsz gyors, lenéző tekintet. Csak-nem egy percig tart. Aztán a sötét burorapokás tömeg megmozdult, szó nélkül továbbhőmpölygött. Tízegy órára jár, mire a Ferenc té-

Most feléző: — Adók érte házetet... 367 Valami az agyamba vág. Ha zivatar lenne, villámcsapásnak gondolnám. Kés-szeszer koronás órért házetet koronát kándnak! Menekülve kapok az óram után. A be-csüs szive nincsen köböl. Utánam kiált: — Házetesörzés... igen! Legközelebbi megálló az Irányi-utca. Ott is sorban állanak már. Különösen gyűrik és fölűngögők vándorolnak a szekérekbe. A kölcsön 1000-1500 ko-rona. Az órámat sokáig nézik, forgatják, az-tán házetet kínálnak. A becsüs itt is jó-akárom: — Nézzé kérem, ne tessék elzalogosi-tani, tessék inkább eladásra beadni, úgy tizenötöt is adunk rá. Kedves figyelmesség! Már tizenkét óra. Eszembe jut a ki-adóm. Bobanok a Bökk Szilárd-utca.

A HÉT KÖZGAZDASÁGA

Hossz után - hossz

Az átirékelési folyamat folytatódik a tőzsdén A non valeurök árfolyama nem emelkedik

- A Hétfői Napló tudóstíjából. -

Még ezelőtti pár héttel, mikor a tőzsdén az átirékelési folyamat a kezdés felé fordult, egyik világos felismerés...

A hétfőtől vonat elindult s a héten már teljes gőzzel megkezdődött az átirékelési folyamat a pesti piacon...

Egyik napról a másikra 100-200-300%-os drágulások láttak előrehaladását az emelt héten.

de ugyanakkor más piacokon stagnált a forgalom, sőt egyes értékek a nagy hossz alatt is csak árengedménnyel voltak elhelyezhetők.

E héten mindenesetre élesen megfigyelhetők a hozzáértők, hogy míg

a tőzsde parkettjén az igazi értékek árfolyamát a tomboló hossz hajtotta fölfele, addig az átirékelés, a nonvaleurök legjobb esetben tartották a múlt heti kurszusukat.

Igy természetesen azoknak - akiket ezekbe a már ártértek, sőt túlfeszült papirokba tülkettek a lakotlan kalmárokat, - nem volt robbanásszerű hossz a tőzsdén, a részvényekbe fektetett tőkésük nem valószínűsíthető, hogy a non valeuröket épen az jellemzi, mert a non valeuröket épen az jellemzi, mert a non valeuröket épen az jellemzi, mert a non valeuröket épen az jellemzi...

A laikus közönségnek tehát nem kell

most már egyebet tennie, mint elővenni a múlt heti tőzsdei napok árjegyző tábláját és összehasonlítani a kettőt egymással.

Amely részvény e héten a múlt heti árfolyam alatt került, az nem érdemli meg, hogy beruházási célra megvásárolják s a legutócsobban attól minél előnyösebben megválni.

Az emelt hét óriási forgalma természetesen igen nagy tőkéket igényelt, amelyek lekötöttsége tartós nem maradhat.

Es a körülmény és az árfolyamok is a realizációs hajlamot erősen befolyásolják, úgyhogy a jövő héten átmeneti elcsúszásokra el lehetünk készülvők.

Az átirékelési folyamat pedig még korántsem fejeződött be, ott szerintünk annak első elapogójánál tartunk. A magyar részvénypiac annyira aláértékelt az emelt hét hossza után is, hogy a beltrékelés kurzusát ezek a fantasztikusnak képzelt számok csak közelítik meg.

Az átirékelési folyamat tehát e héten is folytatódni fog. A tempót a pénzhiány, a konstanz magassága és a magyar korona zéróhiány árfolyamáláhullása adja majd meg.

További árfolyamemelkedés várható a bankpici alacsony kurzusú részvényeken, a favorizált nehéziparágókban, különösen a vasipari értékekben, a széniparágókban. Az arbitrage értékek árfolyamát továbbra is Bécsből diktilálják s így a bécsi tendencia után igazodnak.

A közönség óvatossága mindezek dacára továbbra is a tőzsdén ártértségeknek még egy katasztrófális hossz idején sem mutatathat hiteken keresztült egy feltételezett egyenes vonalat. A tőzsdei grafikonok időközönként meg kell történi, ha egy további kulminációs pontot akar elérni.

szorint a Halm bankház amerikai tőkésék, állított a Magyar-olasz bank száma vásárolja a Kereskedelmi Bank részvényeit.

Miért szakadt le a Leszámitoló árfolyama a pénteki tőzsdénapon. A Leszámitoló Bankban pénteken felülnő árszakadás volt, amennyiben a papír 40.000 koronáról átmenetileg 23.600 koronára szakadt le. A piacon elterjedt hírek szerint a kontreimn tört volna be a Leszámitoló piacára. Ezzel szemben a Hétfői Napló arról értesít, hogy maga a Leszámitoló Bank tette le a részvények árfolyamát azért, mert néhány nappal ezelőtt egy nagyobb, több ezer darabból álló Leszámitoló részvény-pakettet adott el egy saját érdekeltiségnek. Érdekében volt tehát, hogy olcsóbban jusson hozzá a darabokhoz. A Leszámitoló 30.000 fontos perosztossága a Kereskedelmi Bankkal szemben sem fogja továbbra is befolyásolni a Leszámitoló árfolyamát, mert ennek koronára átszámított értéke részvényenként csak 500 korpnát képvisel s költségekben is a Leszámitoló Bank e költségét visszaköveteli, lévén ez a tartozás a Forgalmi bank adósága.

A Kereskedelmi Bank kivonul a Viktualia-ból. A Viktualia rövidesen megtartandó közgyűlésén a Kereskedelmi Bank kivonul a Viktualia-ból. A Viktualia ugyanis főleg a jelenlegi 500 millió korona alaptőkéjét egymillióra s az új tőkét szindikátus alapon a Choris- és a Kornfeld-családok, Káldi Jenő és Stux Sándor, az Egyesült Budapesti

Gőzmalom ifjú vezérigazgatója veszik át a az új alakulásban részt vesz a bécsi Unionbank is. A Kereskedelmi Bank mindössze a részvények 10%-át tartotta meg. A vállalat részvételében is lényeges változás áll be, amennyiben az új társaság igazgatósága Kálmán Jenő Ákos vezérigazgatónak szerződését nem újította meg, hanem a vállalat ügyvezetését Rácz Kornél és Molnár Sándor igazgatókra bízta.

Összevonják a Phöbus-részvényeket. A Belvárosi Takarékpénztár, amelynek égisze alatt működik a Phöbus - amit értesülünk, a legközelebbi tőkeemelésével kapcsolatban összevonja a Phöbus-részvényeket. A Phöbus erős árfejlődése erre vezetendő vissza.

Keleti eltávozik a Tiszviselő Takaréktól. Az utóbbi napokban érdekes változás történt a Magyar Tiszviselő Takarékpénztáránál. Az intézetnél egy új érdekes csoport vállalt érdekeltséget, amelynek következtében a Tiszviselő Takarékpénztárának összes régi igazgatóságának tagjai lemondanak, dülük Keleti Lajos elnök-vezérigazgatóval, aki tudvalevően az intézetet megalkotta. Az új érdekeltség élén Gergely Antal, a Kaloesai Takarékpénztár vezérigazgatója áll. A Magyar Tiszviselő Takarékpénztára az új érdekes csoport bevonásával 100 millió koronára emelte fel az alaptőkéjét, de legközelebb 500 millióra szaporítja alaptőkéjét. A takarékek között kizárólag második helyű ingatlanközvetítő folyóitásával foglalkozók, újabbán alig hallatott mágaról. Keleti távozását is már többször szólnak kaptak a hír, de úgy látszik mostanig nem akadt börtön vállalkozó, aki leváltotta volna őt az elnökségben, amelyen pedig nagy vagyon szerzett magának az egykor egészen szegény Keleti Lajos.

Új milliárdos bank. A Mobilbank, amelyet Fónagy Aladár alapított és az ő elnöksége és vezetése alatt működik, rövid fennállása alatt már oly hatalmas kiterjesztette üzletkörét, hogy legközelebb főleg az alaptőkét. Hír szerint a bank tőkét egy milliárd koronára szaporítja. Az új kezelt részvénybevezetése. Ugy halljuk, hogy a közeljövőben megtörténik a Just-részvények tőkés bevezetése. A részvényeket a MOKTAR fogja bevezetni a tőzsdére. A Just tőzsgyár ezidőig naponta 16.000 lámpát gyárt már és a lámpák legnagyobb részét Amerika részére szállítja. A részvényeket 8000 koronás árfolyamon erősen keresik.

A Hitelbank befektette az alaptőkeemelési műveletét. A Magyar Általános Hitelbank az alaptőkeemelési műveletét teljes sikerrel lebonyolította.

A „Mercur” 200 millióra emeli föl alaptőkéjét. A „Mercur” Váltóüzleti Részvénytársaság rendkívül közgyűlésén elhatározta az alaptőkének 200 millió koronára való fölemelését. Az elővetteli jogot 2:1 arányban új részvényenként 1000 korona lefizetése mellett július 3-ától 10-ig bezárólag kell gyakorolni.

A Star Filmgyár és Filmkereskedelmi Rt., mely 1917-ben alakult, a szakma egyik legnagyobb vállalkozása. Impozáns gyártelepe a Passa-réten, saját területén épült és külföldi szaktelentérek véleménye szerint is, egyik legmodernebbül felszerelt és legszebb filmgyár. A Star gyártmányai már az egész világon forgalomban vannak és a magyar filmgyártásnak eddig is elismerést szereztek. A Star tulajdonát képezi azonkívül a Karama Színház, mely Budapest legszebb mozgófénykép színháza, azonkívül filmkereskedelmi és kölcsönözlete is igen jelentékeny. A vállalatban érdekelt Magyar Általános Ingatlanbank és Magyar Általános Bank - mely intézetek tudvalevőleg a Magyar Általános Takarékpénztár alapításai - eddig hathatós támogatásának köszönheti a Star rohamos fejlődését. A Star-részvényeknek egy kisebb mennyisége a napokban a tőzsdére kerül és a bevezetést Bauer Jenő bankháza fogja végezni.

A Kőbányai Szőlő és Szent István Társaság Rt. július hó 30-án jár-

tot közgyűlése az emelt ártértekre 250 korona osztalék kifizetését határozta el. A Roeseemann és Kühnemann Rt. tőkezsaporítása. A Roeseemann és Kühnemann Rt. igazgatósága elhatározta, hogy a társaság alaptőkéjét 11.500.000 K-ról 30 millió K-ra emeli föl, oly módon, hogy a kibocsátásra kerülő 92.500 darab részvényből felkínál a részvényeseknek 57.000 darabot 1:1 arányban a közgyűlés által megállapítandó árfolyam mellett, míg a fennmaradó 35.000 darabot a Debreceni Mezőgazdasági Gépgyár Rt. részvényeseknek megszerzésére használja föl.

Újpesti Betonár- és Kerámiák Gyár Rt. cég alatt 560.000 korona alaptőkevel részvénytársaság alakult Újpesten, melynek célja a tulajdonában lévő 15.000 négyzetföldnyi ingatlanon fekvő betonár-, kerámia-, műszarugár-, kavic- és homokbányák üzemét folytatni és fejlesztani. Az igazgatóság elnöke: Lukachich Géza báró altábornagy, almaltitár. Vezérigazgató: Tomola Frigyes, mászaki igazgató: Komlós Deszö, Pénztárhely: Strasser és Társa bankégy (V., Nádor-utca 11.).

A Körösbányai Erdőipar tőkeemelése. A Körösbányai Erdőipar Rt. a folyó évi július 9-én tartandó közgyűlésén alaptőkét 23 millióra emeli föl. A kibocsátásra kerülő új részvényeket kedvező feltételek mellett kapják meg a részvényesek. A Viktoria Butor- és Faárgyár 1922-éki rendes évi közgyűlésén elhatározta, hogy 16.884.884.88 korona tiszta nyereségből részvényként 40 korona osztalékot (20 százalék az előző évi 10 százalékkal szemben) fizet. Eredjéideig főleg az alaptőkét 100 millió koronára. Ezidőszert a kibocsátásra kerülő részvények 2:1 arányban a régi részvényeseknek ajánlatnak fel 1100 koronás árban június 26-tól július 3-ig bezárólag. A szelvények beváltását Bauer Jenő bankháza, IV. kerület Szerviz-tér 5. szám, intézi és az elővetteli jog ugyanott gyakorolható.

Pharmacia gyógyszer-, vegyszert gyár, gyógyszerunagykereskedés cég alatt 250.000.000 korona alaptőkével részvénytársaság alakult, mely érdekességét létesített a német Remler-céggel és a Hageda gyógyszer-trószlet és Dembinszky-ucca 4. sz. saját gyártelepén azok szabadalmait fogja gyártani. Az igazgatóság tagjai: dr. Hugó Remler és Kosehitzky vezérigazgatók (Berlin), dr. Kerekes Pál államtitár, Peres Ernő kormányfőtanácsos, Édes Endre fővárosi tanácsnok, dr. Strasser József és dr. Bayer Antal, Strausz Jenő és Strausz Imre gyógyszerészek. Pénztárhely: Strasser és Társa bankház, (V., Nádor uca 11.).

A Magyar Keleti Tengerhajózási Részvénytársaságnak közgyűlésén elhatározta az 1922. évre vonatkozó osztalékfelosztásnak darabonként 600 koronával való beváltását. Az osztalékfelosztást a Magyar Általános Hitelbank végli be.

A Török József Rt. Zichy Géza Liptó gróf elnökségével tartott közgyűlésén 10 millió alaptőke mellett 3.651.362 K tiszta nyereséget és 40 korona osztalékot állapított meg. Együttel az alaptőkét 25.000.000 koronára emelte. A részvények 1:1 arányban június 27-től július 8-ig 8000 koronáért gyakorolhatók az elővetteli jogát a Hungária Bank Részvénytársaságnál.

NYÁRIORFEUM EZELOTTI CASINO DE PARIS A fonyes julius havi refordmúsozban Consul II vendégszeropel azonkivül szám os elszarung attrakció fellépte

Arany- és ezüstpénz beváltó hely Budapeston, Vilmos császár-ut 45. sz. Magyar aranypenzt és magyar ezüstpénzt napi áron vásárolunk Róth bank Budapest, Vilmos császár-ut 46. szám Pénztári órák reggel 9 órától u. 5-ig

SZÍNHÁZI HÉT

M. S. MOKIN.

ebből lett a baj?...

— Hát persze hogy ebből. Én magának díszkörtén elmondtam, hogy a Blaha Lujza Színház déli bontványa kezében harmatos rózsával várja estenként a kiskapu táján a Fővárosi Színház egy primadonáját, maga meg ezt mindenkinek szétbeszélte. De lett is nagy riadalom a Nagymező-utcai színhásban és végig ugratták szegény Kompolthyt, hogy ő a színház bontványa és mégis „idegen” várja az egyik primadonát. Nem csodálható hát, hogy Kompolthy dühbe jött és megmondta Benczos bácsinak, hogy a kiskapun senki embert be ne engedjen, mert a halálra. Szegény Benczos bácsi szőszertint vette a pavarcsot és az egyik nap már Szabolcs Ernőt se engedte be.

— Pardon, hogy szabálya vagyok, valamit hallottam Szabolcsról. Igaz?

— Nem tudom, mit hallott, de két dolog igaz. Az első hogy a kis Szabolcs svédtorndáni jár, mert a doktor azt mondta neki, hogy észszerű kezeléssel évenként félcentiméterrel magasabbra tudja kihúzni. S minthogy a kis Szabolcs is olyan magas akar lenni, mint Jób Dani, hát svédtorndára adta a fejét és így minden remény nélkül megvan, hogy ötven esztendő múlva majdnem félméterrel magasabb lesz, mint ma.

— És a másik eset?

— A másik eset szintén róla szól. A színpad munkásai, a díszítők, a világosítók, szabók bankettet rendeztek a színház melletti kis kert-műben Szabolcs tiszteletére. Ejjfeljé a hangulat — mint mondani szokás — tetőpontra hágott és együtt elindultak a kis társaság, hogy Szabolcsot hazakísérjék. Az Andrássy-uton fogtak egy konfliktus, Szabolcsot beültették, a lovat kifogták, Citrom, a fővilágosító felült a bakra és a kocsi a munkások huzták végig a közutak között hazafelé. Amde az Oktogon-tér rendőre feltartóztatta a díszes, kis csapatot és úgy, ahogy voltak, bevitte őket a Mózsr-utcai kapitányságra. Ott azután másfél óráig nagy derűtlenség között kihallgatták a társaságot, majd az eljárást folyamatosan tesztelték bucsuszóval elbocsátótták őket.

— Édes Szemkington, nem tud valami jó történetet?

— Dehogynem, dehogynem. Az mindig akad a tarsolyomban, de tudja először egy másik történetet kell elmondanom, hogy az elcsót, vagyis az elmondandót megértse. Biz az régi história, talán igaz se volt, a mi drága jó Tóth Béldni írta meg anekdotáskönyvében. Egyszer — így szól a történet — boldogult királyunk, Ferenc József, Debrecenben járt és ottant utjában megnézte a gyönyörű magyar vándor, a Hortobágyi. A hatalmas, zöldelő mezőterengésben kapta a hírt, hogy egyik bécsi Habsburg főhercegnek hirtelen elhunyt. Nosza volt nagy riadalom és a királyt felültették a Hortobágy legjobbn kocsiának kocsijára, hogy minél sebezesebben guruljanak be Debrecenbe, hogy elérjék az esti vonatot. A lobogó ingujjú kocsis hosszú ostorával sürri megcsipkedte a négy vadases hataközpét, de rokantak is ám egy a lovak, mint a sárkány. A királyi kísérőtenék azonban ez sem volt elég. Folyton nógatták a kocsiat,

hogy gyorsabban, gyorsabban. Az angyali türelmű magyar kocsis egyideig csak tűrte a folytonos kommandót, de egyszerre elhagyta türelme és hátraszólt a királyi társaságban ülő udvari uraknak:

„Ugyan ne nógassanak kigyelmek, hiszen vittem én már külföld urat is!”

A kísérlet elhült az udvariattan szavakra, de a király mosolyogva kíváncsiszkodott:

„Aztán ki volt az a nagyobb úr?”

„Hát Kossuth Lajos Öfensege” — felelte büszkén a kocsis és mélyen megemelte árvalányhajás kalapját.

— Ez volt az első történet, a másodikát most mondok el Galetta Ferenc, a női szívek egykori rombolója, a minap Budóról valami sirgós ügyben átjött Pestre. A Lánchidnál fogott egy konfliktus és lassu ügétésben megindult a Duna inennső felére. A kocsi borzalmas lassúsággal haladt, Galetta nem győzte türelmessel és elkezdte sietetni a kocsiat.

„Ugyan már, menjen gyorsabban az istenért!”

A kocsis csak hallgatta egyideig Galetta zengő szavait, végre hátraszólt:

„Ugyan ne nógasson a tekintetes úr, hiszen vittem én már nagyobb urat is!”

„Vajjon kit?” — kérdezte Galetta.

„Hát Király Ernő nagyságos urát” — mondta büszkén a kocsis és — hogy hűek maradjunk az előbbi történethez — mélyen megemelte rossz keménykalapját.

A krónika a történet további folyamánnyáról csak annyit tud, hogy Galetta Ferenc a Lánchid pesti oldalán kiszállt a kocsiából és gyalog folytatta útját.

— Volt-e Gutmannék estélyén?

— Hogyne lettem volna és éppen azért, mert ott voltam, mondtam magának, hogy az nem is annyira a vezérigazgatók, hanem Kocsaryék estélye volt, akik akkor busuzták el a magyar köznység pénzarisztokratáitól, mert hiszen arról, azt hiszen, beszélmem sem kell, hogy ott voltak az összes bankkormányok és Tébefjedelmek. A művészevilágot Kobáry. Királyon és Butykaán kívül Makay Margit és Halmy Tibor képviselték. A vacsoránál a Párizsban üdült Fedák Zsazsa helyett úreszen hagydták, de azért terítettek számára is, mert Gutmannéknál még nem volt estély Zsazsa nélkül.

— S mi hír van a Renaissanceban?

— Még egyelőre semmi, de már a színpadon mozogódnak a munkások és jurdák-faragják a „Trónörökös” díszleteit. Bárdos még Párizsban van, Törzs most készült Siofokra, Csontos meg Pozsonyban aratja diadalait Kövessy Albert „Golem”-ében, Simonyi Marja a Tétrában üdül, de azért mindenkinél ott van már a szerep, amelyet szorgalmasan tanulgat. Még Berégi, a főtítkár is szerepkönyvvel jár a hóna alatt, mert elhalasztotta, hogy legközelebb már ő is beugrik valami jó szerephez. S amit Berégi mond, azt meg is teszi. A Trónörökös után egyébként újabb magyar premiert ad majd a színház és színrehozza Ráskai Ferenc három felvadásos vígjátékát, amely tudvalevően előbb Prágában kerül színre az új szezon első darabjál.

— Szerelmeit, vagy ami még komolyabb, házasságról nem csipetnek a verebék?

— Dehogynem. Az Andrássy-uti Színház tájékdórl jön a hír, hogy a művésznő, aki csak nemrég került az Andrássy-utca és a művészt ur, aki meg már elküldt az Andrássy-utkáról, beleceték a szerelmem sőtét vermede, amint a költő mondja. Hogy mi lesz a szerlemből, arról

még én sem tudok semmit, de ha tudnék, se mondanék. Mert az tük még egyelőre.

— Nos és ezek után a szokásos vicc!...

— Van egy, de nagyon szomorú. Az egyik nem épek jó! menő nyári színházunkban — a rossz nyelvek információja szerint — az ügytelen rendőrtisztviselő nem engedett előadást tartani, mert, mint mondta, az előadás megtartásához legalább két tanu szükséges a rendőrközh. tisztoikon és színházi embereken kívül, a két tanu azon a bizonyos előadáson — hiányzott.

„SCHNEIDER FANI”

a címe Nagy Imre és Lipóci Gyula operettjének, amelyet az egyik nyári színházunk hoz színre. A címszerep alakította az eddigi hírek szerint Becker Béby lesz, aki legutóbb Bródy István Eskü-téri színházában játszott.

A „HÁROM GRÁCIA” E

apacsjelentével a Fővárosi Operett-Színház, ha kapuit a nyári szezonban bezárja, vidékre megy vendég szerepelni.

RADÓ SÁNDOR

Temesvároti vendég szerepel.

VINCZE ZSIGMOND

Fővárosi Operettszínház karagya Gécy István magyar tárgyu szövegére operát ír. Az egyfelvonásos operát a jövő szezonban az Operában hozza színre.

ZÁTONY KÁLMÁN,

A Vigaszínház tagja Berlinban filmezik.

* A Vigaszínház jövő hetét a színház legújabb sikere, a Zivány dominálja. A páratlanul mulatságos vígjátékot minden alkalommal azokkal a szereplőkkel adják, akik sikerre vitték. A Góth-pár, Komasszói Ella, Füzés Anna, Székely Lujza, Lukács, Szerény és Bercey játsszák az újonság főszerepeit.

* Ezvára előadások a Magyar Színházban. A nyári szünet megzárása előtt utolsó héten a Magyar Színházban „Az orléáni szűz”. Schiller romantikus tragédiája és Beethy László „Kovácsné” című rendkívül mulatságos vígjáték váltakoznak egymással. „Az orléáni szűz”-et hétfőn, szerdán, pénteken és vasárnap, a „Kovácsné”-t kedden, csütörtökön és szombaton adják az ismert kiváló szereposztásban. Vasárnap, július 8-án lesz az évad utolsó előadása, július 9-től nyári szünet lesz.

* Utolsó előadás a Belvárosi Színházban. Vasárnap utoljára játszóttak az idei évadban a Belvárosi Színházban, színe került Lenormand „Névtelen” című drámája Titkos Ilonával és Somlyayval a két vezető főszerepben. Július 2-től nyári szünet van.

* Az Andrássy-uti Színházban a jövő héten folynak az évad utolsó előadásai. Minden este a nagysikerű júliusi műsor darabjait, tréfi és magánzómal kerülnek színre, az utolsó előadás jövő vasárnap, július 8-án lesz. Július 9-től a színház zárva marad.

* A Szépasszony kocsián” 59-ik előadása. Jövő szombaton, július 7-én ötvenedszer adják a Blaha Lujza színházban Rajna-Czohor nagysikerű operettjét, a Szépasszony kocsián címűt, melynek előadása addig is minden este megismétlődött. Vasárnap, július 8-án lesz az idei évad utolsó előadása, július 9-től, tekintettel arra, hogy a színházban bizonyos átalakítás és tisztítási munkálatok alkátgessék az előadások színtelnek, amik e munkák elkészülnek.

* Park-mozi (Városmajor) ma új műsor: „Aedionum — Aranysevny” (William E. Hart) (5 felv.), „Apró lelkek” (5 felv.), Lengyel Menyhért regénye, Angol hird. (8, 10).

* A Kamara ma új műsorát bemutatja kerül az „Ötödik osztály” című szenzációs Star-film Loth Ilával, valamint Honoré Balsac regénye nyomán készült „Gárdista”, Robert Warwickal a főszerepben. Előadások 6, 8/8 és 10/10 órákor.

* A Kert-mozi gazdag és változatos amerikai vígjáték műsora valószínű népvándorlást okoz a főváros legnagyobb mozgóképszínházába. A műsor: „Te csallát meg édes!” Constance Talmadgeval (5 felv.), „Frakk teszi az urat” (5 felv.), „Pentek” (burlesk szenzáció 2 felv.) Angol híradó. (8, 10).

* Naiset Newyorkból jött Budapestre, hol 10.000 személyes Hippodromban több mint egy esztendőig tartotta lázban egész Amerikát. A kiváló artista első európai fellépése az igazsátságos áldozatkészsége folytán a Fővárosi Cirkuszban történtik, ahol estenként mutatja be a legférgalmasabb halálugrást két autóval.

Fővárosi Cirkusz
Városliget
TELEFÓN: 55-55

Naponta minden előadásban először Európában a világ legnagyobb szenzációs autóversenye a levegőben, Kistó Sandvina, a világ legelső sebessége, az a többi attrakció!

Ferenc császár udvarától — Kovácsék konyhájától

Írta: Honthy Hanna

Az én múlt szezonom a tizenkilencedik század legelején kezdődött a „Három a tánc” királyhüségű és mezei virágoktól illatos levegőjében. Egyszer pillantás alatt aztán fél évszázad mulott el s egyszerre III. Napoleon fényes udvarában inspiráltam „Offenbach”-ot. Majd eltelik hetven esztendő s a mai Páros mulató világában gyönyörködöm a „Bajadér” táncánál. De miután semmi sem tart örökké, Kinába utazom, hogy tizenkesztesdöntő sárkányként őrizzem a „Sárga kabát”-ot. Még szerencse, hogy a harmadik felvonásban visszatértem Európa, különben aligha szegődhettem volna be „Kovácsné”-hoz szobalánynak.

Színdézt egy szezon alatt. Bizonny, drága olvasó, fogal mad sincs arról, mit dolgozik a színes, de hogy legalább fogalmad legyen, most a szezon végén, búcsúzól elmondom neked két napom történetét. Hallgass hát ide.

Delután fél 2-től fél 3-ig énekóra, 3-tól 5-ig gramofonfőlvétel a „Bajadér”-ból, fél 6-tól fél 7-ig próba a népszínházi matiné műsorából, de háromnegyed 7-kor már a Király-színházban kell lenni, hogy idejében felöltözködjem az előadásra, amely azonban — bár tizenkészer táncok — szerencsére csak negyed tizenkettőig tart. Már haza is megyek, de reggel tizkor már a népszínházi matiné kell lenni, ahol megkér régi direktorom, hogy ugorjam be a delutánra kitűzött „Lili báróné” címszerepébe, mert különben nincs előadás. A szerepet all érek rá elolvasni, már kezdődik az előadás. Hatig tart. Félóram van még uszonára, amely után már csak az esti előadás következik, melynek végetével mehetek a népszínházak bankettjére.

Kedves olvasó, megleszed-e ezt utánam.

ROVID HIREK

MEDGYASZAY VILMA

a régi Nagy Endre kabaréban sokáig énekelte nagy siker mellett egy „Anyámhoz...” kezdetű dalt. A színpad éneklését a Zsardanben most a rendőrség betiltotta.

HÁLMAY TIBOR

a jövő szezonra hétszázötven ezer koronás havi gázsival szerződött le a Fővárosi Színházhoz. Ezzel szemben Tibor Hálmay az ország legnagyobb kárisztája, az operánékeseken és vendég szereplőkön kívüli.

SZOMAHÁZY ISTVÁN

és Fodor László a jövő héten Balatonfűredre utaznak, hogy együtt befejezzék új operettjüket, amely a Király Színházban kerül színre.

